

[Finansministeren.]

fremkomme med forslag, hvorefter de medhjælpende hustruer får overført som deres indkomst en vis procentdel af den fælles indkomst eller af mandens indkomst, dog højst et beløb, som efter min opfattelse må ligge et sted mellem 10.000 kr. og 12.000 kr.

Forslaget om, at man skal foretage samtidig træk for ATP-midler og for sygelønsbidrag og lignende ting, er naturligvis et glimrende forslag, og det er noget, vi i høj grad er interesseret i, men også her gælder det: lad os nu først komme i gang med skatteordningen og få den til at virke, før vi smækker mere ind i det opkrævnings-system, der skal fungere fra 1. januar 1970. Jeg tror, det er klogest i første omgang at holde sig til skatten, indtil vi ved, at nu fungerer det, nu kan arbejdsgiverne indbetale skatten, og den konteres rigtigt, så man ikke får hele bøtten på én gang med ATP-bidrag og med sygelønsbidrag og med det ene og det andet og skatten, der på én gang skal tilbageholdes og sendes af sted og konteres forskellige steder og spredes ud forskellige steder fra datacentraler og fra kildeskattedirektoratet. Derfor tror jeg, det er klogest, at man venter, indtil kildeskatteordningen er helt i kraft og glider, som den skal, med at tage de andre ting med, men principielt kan jeg ikke have noget imod det.

Hr. Niels Helveg Petersen var inde på spørgsmålet om byrdefordelingen og spurgte mig, hvordan det kommer til at gå med regeringens arbejde med byrdefordelingen. Jeg kan sige, at det embedsmandsudvalg, der har afgivet betænkning, har jo ikke givet os nogle positive vink og har ikke fremsat nogle forslag, men regeringen har, som det vil være offentligheden bekendt, nedsat et udvalg, bestående af forskellige ministre med økonomiministeren som formand, der på grundlag af denne betænkning i sommerens løb skal finde frem til de forslag, som vi må fremsætte i næste folketingsår.

Spørgsmålet om overført indkomst har været drøftet, og jeg forstod på hr. Ømann, at det var nærmest sådan et forfærdeligt stykke svindelnummer, man her havde lavet eller i hvert fald lagt grunden til. Det har efter min mening kun været formålet at finde en praktisk regel, og derfor vil

man også se, at reglen kun kan gælde, såfremt den overførte indkomst ikke overstiger de 10.000 kr., og at denne 10.000 kr.s regel overhovedet kun træder i kraft, såfremt beløbet ikke overstiger 10.000 kr. Overstiger det de 10.000 kr., er hele beløbet skattepligtigt efter de særlige regler for overført indkomst. Det, der er problemet, er jo, at vi skal undgå mest muligt, at selvangivelserne for 1969 skal møves igennem på kryds og på tværs og på alle leder og kanter. Vi går over til et nyt system, hvor vi også med hensyn til den indtægt, som peger fremad, giver meget lempelige regler, som folketingets partier har været enige om, og hvorefter man kan have 20 pct. og i hvert fald 15.000 kr. større indkomst. Der er man altså meget large netop for at undgå at skulle kaste sig ud i en gennemgang af en vældig bunke af alle mulige selvangivelser foruden hele det almindelige ligningsarbejde, når man skal i gang med denne helt nye opgave og går fra beskatning af sidste års indkomst over til samtidighedsbeskatning. Det er jo kun en ventil, denne regel om overført indkomst, det er jo kun, hvis nogen udnytter det skattefri år på en grov måde, at man vil snuppe dem, for principielt skulle man jo ved overgangen til samtidighedsskat sige: så er det forbi med det, der ligger bagude. Det er jo ideen, og derfor har man altså denne sikkerhedsventil med henblik på dem, der udnytter dette skattefri år på en grov måde, men det er ikke således, at man skal ned og beregne for hver eneste hundredkrone-seddel og femhundredkrone-seddel, om der er tale om overført indkomst. Man må have en grov regel, der kun rammer de store tilfælde, hvor man kan sige: her sker der virkelig noget. Det skattefri år har jo i øvrigt til hensigt, at folk kan tjene noget mere ind i det pågældende år.

Spørgsmålet om folkepensionisterne har jeg besvaret over for hr. Grünbaum, og så skal jeg til hr. Sigsgaard kun sige, at det bekymrer mig på postvæsenets vegne, at han ikke har fået den redegørelse, jeg sendte til ham i forgårs, vedrørende det spørgsmål, han har rejst. Jeg har sendt den i flere eksemplarer til ham, men enten må den altså ligge her i folketingets betjentstue eller postkontor, eller også må det altså være selve vort postvæsen, der er noget i vejen